

вѣха безъ сомненіе и тѣла княжески; а во 1415
 год. обнови латинскій-тѣ проповѣдь во Литвѣ.
 И тога по градскій-тѣ актѣ, вѣше кладено да
 раздаваєтѣ должносты сюде на папистаны-тѣ, и
 да не оставаєтѣ да се чинятѣ враковы со право-
 славны-тѣ. Вообще За Мгноловы-тѣ дѣйствїем
 вѣ 1415 год. самы-тѣ римско-католическо-тѣ
 писатели се гознаєтѣ, що Мгнайлъ упогреши на-
 силаствины мѣры. Стрыйковскій пишитѣ, че Мга-
 наилъ и Витовтъ на Кафвахъ народз-тѣ да земитѣ
 римск-тѣ вѣрѣ «едны со даровы, а другы со
 плащеніе и мѣченіе.» Кромерѣ така говоритѣ че
 краль-тѣ обзршаše partim donis, partim auctoritate et
 minis. Правина, че тые говорятѣ това За обзрше-
 ніє-то отъ лзычници-тѣ, изъ тога и православ-
 ны-тѣ считаха равно со лзычниши-тѣ; какви
 мѣры земахъ За едны-тѣ, такви считаха позво-
 лены и За другы-тѣ. Во 1416 год. Мгнайлъ пи-
 салъ на католичскій-тѣ съворѣ, що ако не вѣше
 только Задѣржанѣ отъ воїнны-тѣ, отъ давнѣ
 обзрнеше православны-тѣ Русини отъ Червонн-
 тѣ, или Галицк-тѣ Руссїї. Вообще тон така
 севностно се навезвеше (подвизало) За да рас-
 пространитѣ римско-католическо-то исповѣденіе,